

دانشگاه زنجان

دانشکده علوم - گروه ریاضی

پایان نامه‌ی کارشناسی ارشد

عنوان:

مجموع مرتبه‌ی عناصر گروه‌های تناه‌ی از مرتبه‌ی یکسان

نگارش:

سمیه رحمت آبادی

استاد راهنمای اول:

دکتر سید مجید جعفریان امیری

استاد راهنمای دوم:

دکتر حبیب امیری

شهریور ۹۱

الحمد لله رب العالمين

تقدیم بہ پدر فداکار
و
مادر مہربانم

تقدیر و شکر

ناخواسته در مسیری گام نهادم به نام زندگی. مسیری پرپیچ و خم و پر از فراز و نشیب. اما هرگز هراسی نداشتم چون دستانم را محکم در دستان کرم و جودی مهربان به نام پدر و مادر فشرده و آسوده و آرام این مسیر تاریک و بی انتها راطی می کردم. اما تقدیر برای فرصتی هر چند کوتاه، میان این دست ها فرسنگ ها فاصله انداخت و تنها و سرگردان مراد این مسیر مبهم ره کرد. اما شکر و سپاس بی کران، ایزد یکتا را که در این فرصت، کسانی را در مسیر زندگی من قرار داد که به من آموختند زندگی یعنی گاهی باید فاصله ها را تحمل کرد، گاهی باید صبورانه مشکلات و سختی ها را پشت سر گذاشت و هرگز نباید فراموش کرد که همیشه باید یک انسان بود حتی اگر گاهی خیلی سخت باشد. اینان کسانی هستند که هرگز از یاد و خاطر فراموش نخواهند شد و برای همیشه در ذهن من حک خواهند شد و این فرصت شاید تنها فرصتی باشد که بتوانم با ذکر نام این عزیزان ذره ای از محبت های بی دریغشان را جبران کنم، اساتید کرامتقدر دکتر مسعود آرین نژاد و دکتر مجید حیدر پور که بار بار و کلام خود به من درس زندگی آموختند. همچنین از اساتید راهنمای بزرگوارم دکتر سید مجید جعفریان امیری و دکتر حبیب امیری کمال شکر را دارم که بی شک بدون راهنمایی های دلسوزانه می آنان این پایان نامه هرگز به اتمام نمی رسید. در ادامه صمیمانه از جناب آقای محسن امیری شکر می کنم که در مدت این دو سال، همواره از کمک های بی دریغ ایشان بهره برده ام.

بمخنین از خواهر نازنینم و خانواده‌ی محترمشان که با حضور خود در کنارم رنج دوری از خانواده را برای من آسان نمودند بسیار سپاس گذارم. از هم اتاقی‌های عزیزم خانم‌ها: صادق آبادی، سهرابی، اربابیان، شهبازشاد و محمدی که همواره در تمامی سختی‌ها و مشکلات در کنارم بودند کمال تشکر را دارم.

چکیده

فرض کنید G گروهی متناهی و $\psi(G)$ نشان دهنده‌ی مجموع مرتبه‌ی عناصر گروه G باشد. ما کسیمی مقدار ψ روی همه‌ی گروه‌های از مرتبه‌ی n ، به طوری که n عدد صحیح مثبتی است در گروه‌های دوری اتفاق می‌افتد. همچنین اگر گروه غیرپوچتوانی از مرتبه‌ی n موجود باشد، آن‌گاه مینیمم مقدار ψ در یک گروه غیرپوچتوان اتفاق می‌افتد. همچنین در ادامه برخی از ویژگی‌های مجموع مرتبه‌ی عناصر گروه‌های آبلی متناهی را بررسی می‌کنیم.

واژه‌های کلیدی: گروه‌های متناهی، مرتبه‌ی عناصر گروه، گروه‌های پوچتوان.

فهرست مطالب

یک	فهرست مطالب
دو	پیشگفتار
۱	۱ تعاریف و قضایای مقدماتی
۱۷	۲ ماکزیمم مقدار مجموع مرتبه‌ی عناصر روی گروه‌های هم‌مرتبه
۳۰	۳ مینیمم مقدار مجموع مرتبه‌ی عناصر روی گروه‌های هم‌مرتبه
۳۹	۴ مجموع مرتبه‌ی عناصر گروه‌های آبدلی
۶۳	مراجع
۸۶	واژه‌نامه فارسی به انگلیسی
۸۸	واژه‌نامه انگلیسی به فارسی

پیشگفتار

مفهوم گروه یکی از مهم‌ترین مفاهیم در ریاضیات است. با وجودی که حتی از زمان‌های گذشته، در قالب تقارن اشکال هندسی و حرکت در فضا، بشر با این مفهوم آشنا بوده است. اما تشخیص آن به‌عنوان یک موضوع جبری از نیمه‌ی اول قرن نوزدهم میلادی میسر شد. نظریه‌ی گروه‌ها بخش مهمی از جبر مجرد را دربر می‌گیرد که در نظریه‌ی تبلور در شیمی، در فیزیک کوانتوم، در نظریه‌ی کنترل و اقتصاد کاربرد دارد. به‌علاوه در چندین شاخه‌ی ریاضیات مانند توپولوژی، هندسه دیفرانسیل، نظریه‌ی نمایش و جبر لی به‌صورت طبیعی و ضروری به‌کار گرفته می‌شود.

گروه‌ها از نظر تعداد اعضای خود، به دو دسته‌ی متناهی و نامتناهی تقسیم بندی می‌شوند. گروه‌های متناهی گروه‌هایی هستند که تعداد اعضای آن‌ها متناهی و گروه‌های نامتناهی گروه‌هایی هستند که تعداد اعضای آن‌ها نامتناهی می‌باشد. هر عضو از گروه نیز دارای ویژگی به‌نام مرتبه می‌باشد که در فصل اول این پایان نامه به‌طور مفصل درباره‌ی مرتبه‌ی یک عضو از گروه توضیح داده شده و مثال‌هایی نیز در این زمینه ارائه شده است.

اکنون اگر از میان تمام گروه‌ها، گروه‌های متناهی را در نظر بگیریم که مرتبه‌ی آن‌ها یکسان می‌باشند و مرتبه‌ی تمامی عناصر هر گروه را با یکدیگر جمع کنیم لزوماً مقادیر یکسانی را به دست نمی‌آوریم. همین مسأله موجب شد که دکتر حبیب امیری، دکتر سید مجید جعفریان امیری و پروفیسور ایزاک در مقاله‌ای با عنوان «مجموع مرتبه‌ی عناصر گروه‌های متناهی از مرتبه‌ی یکسان» تابعی به‌نام ψ را معرفی کنند. این تابع به ازای هر گروه متناهی، مرتبه‌ی تمامی عناصر گروه را با یکدیگر جمع می‌کند. سپس مقدار تابع ψ را به ازای تعداد زیادی از گروه‌های متناهی هم‌مرتبه محاسبه کردند و به این نتیجه رسیدند که ماکزیمم مقدار تابع ψ از میان گروه‌های متناهی هم‌مرتبه، به ازای گروه‌های دوری اتفاق می‌افتد. به‌عبارتی دیگر اگر C یک گروه دوری از مرتبه‌ی n باشد، آن‌گاه به ازای همه‌ی گروه‌های غیردوری G از مرتبه‌ی n خواهیم داشت $\psi(G) < \psi(C)$.

اکنون به‌طور طبیعی سوال دیگری مطرح می‌شد و آن این بود که از میان گروه‌های متناهی هم‌مرتبه، مینیمم مقدار تابع ψ به ازای چه گروه‌هایی اتفاق می‌افتد؟

برای رسیدن به پاسخی برای این سوال، مجدداً تلاش‌ها ادامه پیدا کرد. تا این که پس از بررسی‌های انجام شده روی گروه‌های جدید و همچنین گروه‌های بررسی شده‌ی قبلی سرانجام به این نتیجه دست یافتند که تابع معرفی شده‌ی ψ از میان تمامی گروه‌های متناهی هم‌مرتبه، در صورتی که گروهی غیرپوچتوان از آن مرتبه موجود باشد، مینیمم مقدار خود را به ازای گروه‌های غیرپوچتوان اختیار می‌کند. به عبارتی دیگر اگر گروهی غیرپوچتوان از مرتبه‌ی n موجود باشد، آن‌گاه گروهی غیرپوچتوان مانند K موجود است به طوری که به ازای همه‌ی گروه‌های پوچتوان از مرتبه‌ی n مانند H خواهیم داشت $\psi(K) < \psi(H)$.

تارناوسونو^۱ و فودور^۲ روشی کلی برای محاسبه‌ی مجموع مرتبه‌ی عناصر p -گروه‌های آبلی متناهی ارائه و برخی دیگر از ویژگی‌های تابع معرفی شده‌ی ψ را بیان و اثبات کردند.

در این پایان نامه سعی شده است تا با بیان تمامی جزئیات و با ساده‌ترین روشها همه‌ی مراحل طی شده برای دست یافتن به چنین نتایج مهمی را بیان و اثبات کنیم.

در فصل اول به بیان همه‌ی تعاریف و قضایای استفاده شده جهت یادآوری و همچنین اثبات برخی از قضایای مقدماتی اما مهم و اساسی می‌پردازیم. در فصل دوم به بررسی این مطلب می‌پردازیم که تابع معرفی شده‌ی ψ ، ماکزیمم مقدار خود را از میان گروه‌های متناهی هم‌مرتبه به ازای کدام گروه‌ها اختیار خواهد کرد. در فصل سوم از این پایان نامه به این سوال پاسخ خواهیم داد که مینیمم مقدار ψ ، از میان همه‌ی گروه‌های متناهی هم‌مرتبه به ازای کدام گروه‌ها اتفاق خواهد افتاد. در فصل چهارم، فرمولی کلی برای محاسبه‌ی مجموع مرتبه‌ی عناصر p -گروه‌های آبلی متناهی ارائه و برخی دیگر از ویژگی‌های ψ را برای این گروه‌ها بیان می‌کنیم.

سمیه رحمت آبادی

شهریور ۱۳۹۱

^۱Tarnauceanu

^۲fodor

فصل ۱

تعاریف و قضایای مقدماتی

تعریف ۱.۱. فرض کنید G یک گروه باشد. اگر G شامل تعداد متناهی عضو باشد، آن‌گاه تعداد اعضای G را مرتبه‌ی G می‌نامیم. در غیر این صورت G را از مرتبه‌ی نامتناهی گوئیم. مرتبه‌ی G را معمولاً با نماد $|G|$ نمایش می‌دهیم.

مثال ۱. گروه جمعی (\mathbb{Z}_n, \oplus) گروهی متناهی و از مرتبه‌ی n می‌باشد و گروه‌های $(\mathbb{Z}, +)$ ، $(\mathbb{Q}, +)$ ، $(\mathbb{R}, +)$ و $(\mathbb{C}, +)$ گروه‌هایی نامتناهی هستند.

تعریف ۲.۱. فرض کنید G یک گروه و $x \in G$ باشد. کوچک‌ترین عدد صحیح مثبت n که در رابطه‌ی $x^n = e$ صدق می‌کند را مرتبه‌ی x می‌نامیم و با نماد $o(x) = n$ نمایش می‌دهیم. اگر چنین n ی موجود نباشد، گوئیم x از مرتبه‌ی نامتناهی است و با نماد $o(x) = \infty$ نمایش می‌دهیم.

مثال ۲. اگر گروه $(\mathbb{Z}, +)$ را در نظر بگیریم، آن‌گاه $o(1) = \infty$. زیرا

$$1 \neq 0, \quad 1 + 1 \neq 0, \quad 1 + 1 + 1 \neq 0, \quad \dots$$

قضیه ۳.۱. فرض کنید G یک گروه و $x \in G$ باشد. در این صورت

الف) اگر $o(x) = n$ و $x^m = e$ ، آنگاه $n \mid m$.

ب) اگر $o(x) = n$ و $(m, n) = d$ ، آنگاه $o(x^m) = \frac{n}{d}$.

برهان. به قضیه‌ی (۴.۴) از مرجع [۱۲] مراجعه کنید.

□

تعریف ۴.۱. فرض کنید H زیرگروهی از گروه G و $a \in G$ باشد. در این صورت

$$aH = \{ah \mid h \in H\}$$

هممجموعه‌ی a چپ H در G نامیده می‌شود. به‌طور مشابه

$$Ha = \{ha \mid h \in H\}$$

هممجموعه‌ی راست H در G نامیده می‌شود.

قضیه ۵.۱. فرض کنید H زیرگروهی از گروه G باشد و $a, b \in G$. در این صورت عبارتهای زیر معادل می‌باشند.

الف) $Ha = Hb$.

ب) $h \in H$ وجود دارد به‌طوری‌که $b = ha$.

ج) $b \in Ha$.

د) $ba^{-1} \in H$.

برهان. به قضیه‌ی (۱۵.۴) از مرجع [۱۲] مراجعه کنید.

□

تذکر ۶.۱. فرض کنید H زیرگروهی از گروه G باشد. در این صورت هممجموعه‌های راست (چپ) H در G یا برابر هستند و یا اشتراک آنها تهی است. به عبارت دیگر افزایی برای G می‌باشند.

لم ۷.۱. فرض کنید H زیر گروهی از گروه متناهی G باشد. در این صورت تعداد عناصر متمایز در هر هم‌مجموعه‌ی H در G دقیقاً برابر است با تعداد اعضای H . به عبارتی دیگر اگر G یک گروه و $a \in G$ و H زیر گروهی از گروه G باشد، آن‌گاه

$$|H| = |Ha| = |aH|.$$

برهان. به قضیه‌ی (۳.۹) از مرجع [۱۲] مراجعه کنید. \square

قضیه ۸.۱. (لاگرانژ) فرض کنید H زیر گروهی از گروه متناهی G باشد. در این صورت مرتبه‌ی H ، مرتبه‌ی گروه G را عاد می‌کند. در واقع

$$|G| = |G : H| |H|.$$

به عبارتی دیگر اگر G گروهی متناهی باشد، آن‌گاه مرتبه‌ی G برابر است با حاصل ضرب شاخص H در G ، در مرتبه‌ی H .

برهان. به قضیه‌ی (۱۰.۴) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید. \square

تذکر ۹.۱. عکس قضیه‌ی لاگرانژ لزوماً برقرار نیست. به عبارتی دیگر اگر G گروهی متناهی باشد و عدد صحیح مثبت m موجود باشد به طوری که $|G| \mid m$ ، آن‌گاه G لزوماً زیر گروهی از مرتبه‌ی m ندارد.

مثال ۳. فرض کنید $G = A_6$. در این صورت $|G| = |A_6| = 120$ و $6 \mid 120$. در صورتی که A_6 زیر گروهی از مرتبه‌ی ۶ ندارد.

تذکر ۱۰.۱. عکس قضیه‌ی لاگرانژ در مورد گروه‌های آبلی برقرار می‌باشد.

قضیه ۱۱.۱. فرض کنید G یک گروه آبلی متناهی و k عدد صحیح مثبتی باشد به طوری که $|G| \mid k$. در این صورت G دارای زیر گروهی از مرتبه‌ی k می‌باشد.

برهان. به قضیه‌ی (۵.۲۰) از مرجع [۸] مراجعه کنید. \square

تعریف ۱۲.۱. گروه G را یک گروه دوری می‌نامیم، هرگاه G توسط یکی از اعضای خود تولید شده باشد. به عبارتی دیگر $x \in G$ موجود باشد به طوری که $G = \langle x \rangle$.

تعریف ۱۳.۱. فرض کنید G یک گروه و M زیرمجموعه‌ای غیرتهی از G باشد. در این صورت کوچک‌ترین زیرگروه G که M را دربر داشته باشد، زیرگروه تولیدشده توسط M می‌نامیم و با نماد $\langle M \rangle$ نمایش می‌دهیم. در حالتی که $G = \langle M \rangle$ ، آن‌گاه M را یک مجموعه‌ی مولد G می‌نامیم.

قضیه ۱۴.۱. فرض کنید G یک گروه و M زیرمجموعه‌ای غیرتهی از G باشد. در این صورت

$$\langle M \rangle = \{x_1^{\alpha_1} x_2^{\alpha_2} \dots x_n^{\alpha_n} \mid x_i \in M, \alpha_i \in \mathbb{Z}, n = 1, 2, \dots\}.$$

□ برهان. به قضیه‌ی (۶.۴) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید.

قضیه ۱۵.۱. هر زیرگروه از یک گروه دوری، دوری می‌باشد.

□ برهان. به قضیه‌ی (۲.۵) از مرجع [۱۲] مراجعه کنید.

قضیه ۱۶.۱. اگر G گروهی دوری باشد، آن‌گاه G آبلی است.

□ برهان. به قضیه‌ی (۷.۴) از مرجع [۱۲] مراجعه کنید.

تذکر ۱۷.۱. عکس قضیه‌ی فوق لزوماً برقرار نیست. به عنوان مثال گروه $(\mathbb{Q}, +)$ گروهی آبلی است. اما دوری نمی‌باشد.

قضیه ۱۸.۱. فرض کنید $G = \langle x \rangle$. در این صورت خواهیم داشت $|G| = o(x)$.

□ برهان. به قضیه‌ی (۳.۱۶) از مرجع [۸] مراجعه کنید.

تعریف ۱۹.۱. گروه دووجهی^۱ از مرتبه n ، یک گروه غیرآبلی از مرتبه $2n$ به صورت زیر می باشد.

$$D_n = \langle \alpha, \beta \mid \alpha^n = \beta^2 = 1, \beta\alpha\beta = \alpha^{-1} \rangle.$$

تعریف ۲۰.۱. گروه کواترنیون^۲ یک گروه غیرآبلی از مرتبه ۸ به صورت زیر می باشد.

$$Q_8 = \langle -1, i, j, k \mid (-1)^2 = 1, i^2 = j^2 = k^2 = -1, ijk = -1 \rangle.$$

تعریف ۲۱.۱. فرض کنید H و K دو گروه آبلی باشند و $G = Q_8 \times H \times K$. در این صورت اگر هر عضو غیربدیهی H از مرتبه ۲ و هر عضو غیربدیهی K از مرتبه فرد باشد، آنگاه هر زیرگروه G نرمال است. چنین گروه‌هایی را همیلتنی^۳ می نامیم.

تعریف ۲۲.۱. فرض کنید G یک گروه و H زیر مجموعه‌ای ناتهی از G باشد. در این صورت مجموعه‌ی زیر را مرکزساز H در G می نامیم.

$$C_G(H) = \{g \in G \mid \forall x \in H, gx = xg\}.$$

در حالتی که $H = \{h\}$ زیر مجموعه‌ای تک عضوی از G باشد، آنگاه به جای $C_G(\{h\})$ به اختصار می نویسیم $C_G(h)$ و آن را مرکزساز h در G می نامیم. بنابراین $C_G(h)$ شامل همه‌ی اعضای از G می باشد که با h جابه‌جا می شوند.

قضیه ۲۳.۱. اگر G یک گروه و $H \subseteq G$ و $H \neq \emptyset$ باشد، آنگاه $C_G(H)$ زیرگروهی از G است.

□

برهان. به قضیه‌ی (۴.۴) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید.

^۱Dihedral Group

^۲Quaternion Group

^۳Hamiltonian Group

تعریف ۲۴.۱. اگر G یک گروه باشد، آن گاه مجموعه‌ی زیر را مرکز گروه G می‌نامیم.

$$Z(G) = C_G(G) = \{g \in G \mid \forall x \in G, \quad gx = xg\}.$$

قضیه ۲۵.۱. فرض کنید G گروهی دلخواه و $Z(G)$ مرکز آن باشد. در این صورت اگر گروه خارج قسمتی $G/Z(G)$ دوری باشد، آن گاه G گروهی آبدلی است.

برهان. به تمرین (۲۳.۲) از مرجع [۱۱] مراجعه کنید. \square

تعریف ۲۶.۱. اگر G یک گروه و H زیرمجموعه‌ای غیرتهی از G باشد، آن گاه مجموعه‌ی زیر را نرمال‌ساز H در G می‌نامیم.

$$N_G(H) = \{g \in G \mid gHg^{-1} = H\}.$$

در حالتی که $H = \{x\}$ زیر مجموعه‌ای تک عضوی از G باشد، واضح است که $N_G(H) = C_G(H)$ می‌باشد.

تعریف ۲۷.۱. فرض کنید G یک گروه و p عددی اول باشد. در این صورت اگر مرتبه‌ی هر عضو G به صورت توانی از عدد اول p باشد، آن گاه G را یک p -گروه می‌نامیم.

تعریف ۲۸.۱. گوئیم p -گروه آبدلی متناهی G ، آبدلی مقدماتی است، در صورتی که مرتبه‌ی هر عضو غیربدیهی گروه G ، عدد اول p باشد.

تعریف ۲۹.۱. فرض کنید G گروهی متناهی باشد به طوری که $|G| = p^\alpha m$ که در آن p عددی اول، $m \geq 1$ ، $\alpha \geq 0$ و $(p, m) = 1$ باشند. در این صورت هر زیرگروه از مرتبه‌ی p^α یک p -زیرگروه سیلوی G نامیده می‌شود. در واقع تعریف فوق ایجاب می‌کند که اگر P یک p -زیرگروه سیلوی G باشد، آن گاه $|G : P|$

نسبت به p اول و مرتبه‌ی P نیز توانی از عدد اول p باشد. این به آن معنا است که مرتبه‌ی P بزرگ‌ترین توانی از عدد اول p می‌باشد که مرتبه‌ی گروه G را عاد می‌کند. مجموعه‌ی تمام p -زیرگروه‌های سیلوی گروه G را با نماد $Syl_p(G)$ نمایش می‌دهیم.

مثال ۴. گروه متناوب A_4 را در نظر بگیرید. $|A_4| = 2^2 \times 3$. بنابراین مرتبه‌ی یک ۲-زیرگروه سیلوی A_4 در صورت وجود چهار و مرتبه‌ی یک ۳-زیرگروه سیلوی A_4 در صورت وجود سه است. حال اگر مجموعه‌ی زیر را در نظر بگیریم

$$P = \{e, (1\ 2)(3\ 4), (1\ 3)(2\ 4), (1\ 4)(2\ 3)\},$$

آن‌گاه P زیرگروهی از A_4 و $|P| = 4$ می‌باشد. بنابراین $P \in Syl_p(A_4)$. همچنین اگر قرار دهیم

$$Q = \{e, (1\ 2\ 3), (1\ 4\ 2)\},$$

آن‌گاه Q زیرگروهی از A_4 و $|Q| = 3$ می‌باشد. در نتیجه Q یک ۳-زیرگروه سیلوی A_4 است.

قضیه ۳۰.۱. به ازای هر عدد اول p ، گروه متناهی و دلخواه G دارای حداقل یک p -زیرگروه سیلوی می‌باشد.

قضیه ۳۱.۱. (کشی ۲) اگر G گروهی متناهی و p عددی اول باشد به طوری که $p \mid |G|$ ، آن‌گاه G عضوی از مرتبه‌ی p دارد.

□

برهان. به نتیجه‌ی (۲.۹) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید.

قضیه ۳۲.۱. (قضیه‌ی سوم سیلو) فرض کنید G گروهی متناهی و p عددی اول باشد به طوری که $p \mid |G|$. در این صورت اگر $n_p(G)$ تعداد p -زیرگروه‌های سیلوی G باشد، آن‌گاه

$$\text{الف) } p \mid n_p(G) - 1.$$

$$\text{ب) } n_p(G) \mid |G|.$$

□

برهان. به قضیه‌ی (۱.۹) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید.

^۱Alternating Group

^۲Cauchy

قضیه ۳۳.۱. فرض کنید G گروهی متناهی، $|G|$ و p عددی اول باشد. در این صورت G تنها دارای یک p -زیرگروه سیلو مانند P می باشد، اگر و تنها اگر $P \trianglelefteq G$ باشد.

برهان. به نتیجه‌ی (۵.۹) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید. \square

تعریف ۳۴.۱. اگر G یک گروه و $x, y \in G$ باشند، آن‌گاه $[x, y] = x^{-1}y^{-1}xy$ را جابه‌جاگر x, y می‌نامیم. زیرگروه G تولید شده به وسیله‌ی تمام جابه‌جاگرهای اعضای G را زیرگروه جابه‌جاگر G می‌نامیم و آن را با نماد G' نمایش می‌دهیم. گاهی نیز G' را زیرگروه مشتق شده از G یا زیرگروه مشتق G نیز می‌نامیم. به عبارت دیگر

$$G' = \langle \{[x, y] \mid x, y \in G\} \rangle.$$

تعریف ۳۵.۱. فرض کنید G یک گروه و $H \leq G$ باشد. در این صورت H را زیرگروه مشخصه‌ی G می‌نامیم، هرگاه به ازای تمام خودریختی‌های φ از G داشته باشیم $\varphi(H) \leq H$.

لم ۳۶.۱. اگر H زیرگروه مشخصه‌ی G باشد، آن‌گاه به ازای تمام خودریختی‌های φ از G خواهیم داشت

$$\varphi(H) = H.$$

برهان. طبق فرض H زیرگروه مشخصه‌ی G می‌باشد، بنابراین $\varphi \in \text{Aut}(G)$ وجود دارد به طوری که

$$\varphi(H) \leq H. \quad (۱.۱)$$

اکنون به دلیل این که $\varphi \in \text{Aut}(G)$ بنابراین $\varphi^{-1} \in \text{Aut}(G)$. در نتیجه طبق تعریف زیرگروه مشخصه خواهیم داشت $\varphi^{-1}(H) \leq H$. بنابراین به وضوح داریم $\varphi^{-1}(H) \leq \varphi(H)$. در نتیجه

$$H \leq \varphi(H). \quad (۲.۱)$$

بنابراین طبق روابط (۱.۱) و (۲.۱) داریم $\varphi(H) = H$. \square

قضیه ۳۷.۱. اگر G یک گروه باشد، آن گاه $Z(G)$ و G' زیرگروه‌های مشخصه‌ی G می‌باشند.

برهان. ابتدا ثابت می‌کنیم $Z(G)$ زیرگروه مشخصه‌ی G است. برای این منظور چون $Z(G)$ و $\varphi(Z(G))$ زیرگروه‌هایی از G می‌باشند، بنابراین کافی است ثابت کنیم $\varphi(Z(G)) \subseteq Z(G)$ است. فرض کنید $\varphi \in \text{Aut}(G)$ و $g \in \varphi(Z(G))$. در این صورت می‌توان نوشت $g = \varphi(z)$ به طوری که $z \in Z(G)$. اگر $h \in G$ باشد، آن گاه به دلیل این که φ پوشا است $k \in G$ وجود دارد به طوری که $\varphi(k) = h$. اکنون با توجه به این که φ یک خودریختی از G می‌باشد، بنابراین

$$gh = \varphi(z)\varphi(k) = \varphi(zk) = \varphi(kz) = \varphi(k)\varphi(z) = hg.$$

این به آن معنا است که g با تمام اعضای G جابه‌جا می‌شود. بنابراین $g \in Z(G)$. به این ترتیب ثابت می‌شود که $\varphi(Z(G)) \subseteq Z(G)$. یعنی $Z(G)$ زیرگروه مشخصه‌ی G است. اکنون ثابت می‌کنیم G' زیرگروه مشخصه‌ی G است. برای این منظور کافی است ثابت کنیم $\varphi(G') \subseteq G'$ است. فرض کنید $\varphi \in \text{Aut}(G)$ و $x \in G'$ باشد. در این صورت داریم

$$x = (x_1^{-1}y_1^{-1}x_1y_1)(x_2^{-1}y_2^{-1}x_2y_2)\dots(x_n^{-1}y_n^{-1}x_ny_n).$$

همچنین به دلیل همریختی بودن تابع φ خواهیم داشت

$$\varphi(x) = \varphi(x_1^{-1})\varphi(y_1^{-1})\varphi(x_1)\varphi(y_1)\dots\varphi(x_n^{-1})\varphi(y_n^{-1})\varphi(x_n)\varphi(y_n).$$

□ بنابراین $\varphi(x) \in G'$ می‌باشد. در نتیجه $\varphi(G') \subseteq G'$. به این ترتیب حکم ثابت می‌شود.

قضیه ۳۸.۱. فرض کنید G یک گروه و $G \trianglelefteq K \trianglelefteq H$ باشد. در این صورت اگر H زیرگروه مشخصه‌ی K باشد، آن گاه $G \trianglelefteq H$.

□ **برهان.** به قضیه‌ی (۳.۱۴) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید.

قضیه ۳۹.۱. فرض کنید G گروهی دوری از مرتبه‌ی n باشد و عدد طبیعی m وجود داشته باشد به طوری که $m \mid n$. در این صورت G فقط یک زیرگروه از مرتبه‌ی m دارد.

برهان. فرض کنید $a \in G$ و $G = \langle a \rangle$ باشد. در این صورت $|G| = o(a) = n$ می باشد. همچنین چون طبق فرض $m \mid n$ ، بنابراین عدد صحیحی مانند q وجود دارد به طوری که

$$n = mq. \quad (3.1)$$

اکنون چون $a^q \in G$ است، بنابراین $H = \langle a^q \rangle$ می باشد. در نتیجه خواهیم داشت

$$|H| = o(a^q) = \frac{o(a)}{(o(a), q)} = \frac{n}{(n, q)} = m.$$

اکنون منحصر به فرد بودن این زیرگروه را اثبات می کنیم. فرض کنید K زیرگروه دیگری از G و از مرتبه m باشد. در این صورت چون زیرگروه هر گروه دوری، دوری می باشد بنابراین K نیز دوری است. فرض کنید s کوچک ترین عدد صحیح مثبتی باشد که $a^s \in K$ باشد. در این صورت $K = \langle a^s \rangle$ می باشد. در نتیجه به ازای هر عدد صحیحی مانند r که $a^r \in K$ باشد داریم $r \mid s$. به دلیل این که $a^n = e \in K$ می باشد، بنابراین $s \mid n$. در نتیجه خواهیم داشت

$$|K| = o(a^s) = \frac{o(a)}{(o(a), s)} = \frac{n}{(n, s)} = \frac{n}{s}.$$

چون طبق فرض $|K| = m$ ، بنابراین داریم

$$n = ms. \quad (4.1)$$

از روابط (3.1) و (4.1) نتیجه می گیریم که $q = s$ می باشد. بنابراین خواهیم داشت

$$K = \langle a^s \rangle = \langle a^q \rangle = H.$$

□

به این ترتیب حکم مورد نظر اثبات می شود.

نتیجه 4.0.1. هر زیرگروه یک گروه دوری متناهی، مشخصه است.

برهان. فرض کنید $f \in \text{Aut}(G)$ و H زیرگروه دلخواهی از گروه دوری G باشد. در این صورت به دلیل همریختی بودن تابع f ، $f(H)$ نیز زیرگروهی از G می باشد. همچنین چون f تابعی دوسویی است، بنابراین

$$|H| = |f(H)|.$$

از طرفی طبق قضیه‌ی لاگرانژ مرتبه‌ی هر زیرگروه، مرتبه‌ی گروه را عاد می‌کند بنابراین

$$|H| \mid |G|. \quad (5.1)$$

$$|f(H)| \mid |G|. \quad (6.1)$$

در نتیجه طبق روابط (۵.۱) و (۶.۱) و قضیه‌ی (۳۹.۱) خواهیم داشت

$$f(H) = H.$$

این همان نتیجه‌ی دلخواه است. \square

تعریف ۴۱.۱. فرض کنید $\{G_i\}_{1 \leq i \leq n}$ خانواده‌ای متناهی از گروه‌ها باشد. حاصل ضرب دکارتی $\prod_{i=1}^n G_i$ با عمل ترکیب مؤلفه‌وار، حاصل ضرب مستقیم خارجی خانواده‌ی $\{G_i\}_{1 \leq i \leq n}$ نامیده می‌شود.

تعریف ۴۲.۱. فرض کنید G یک گروه و $\{G_i\}_{1 \leq i \leq n}$ خانواده‌ای متناهی از زیرگروه‌های G باشد. در این صورت G حاصل ضرب مستقیم داخلی G_i ها نامیده می‌شود هرگاه شرایط زیر برقرار باشد

(الف) $G_i \leq G$ باشد، به ازای تمام $1 \leq i \leq n$.

(ب) هر عضو $g \in G$ به‌طور منحصر به فردی به‌صورت $g = g_1 g_2 \dots g_n$ نوشته شود. به‌طوری‌که به ازای هر $1 \leq i \leq n$ ، $g_i \in G_i$ باشد.

قضیه ۴۳.۱. فرض کنید $\{G_i\}_{1 \leq i \leq n}$ خانواده‌ای متناهی از گروه‌ها باشد. اگر $G = \prod_{i=1}^n G_i$ حاصل ضرب مستقیم خانواده‌ی فوق باشد، آن‌گاه زیرگروه‌های H_i از G به‌طوری‌که $1 \leq i \leq n$ وجود دارند که G حاصل ضرب مستقیم داخلی H_i ها می‌باشد و به ازای هر $1 \leq i \leq n$ داریم $H_i \cong G_i$.

برهان. به قضیه‌ی (۱.۱۰) از مرجع [۱۰] مراجعه کنید. \square